

ת"פ 38861/10/19 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי), נגד רמזי זענין, עומר זענין, אמל זענין, סוהא גאבר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 38861-10-19 מדינת ישראל נ' זענין ואח'

בפני כב' השופט אילן סלע

בעניין: מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),

המאשימה

ע"י עו"ד יעל ריצ'קר

נגד

1. רמזי זענין

2. עומר זענין ע"י ב"כ עו"ד חאג' מופיד

3. אמל זענין

4. סוהא גאבר

הנאשמים

גזר דין (בעניינו של נאשם 2)

הכרעת הדין

1. נאשמים 1 ו-2, בן ואביו (להלן: "הנאשמים"), הורשעו לאחר ניהול הוכחות בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 274(1) ו-(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"). נאשם 1 בשש עבירות ונאשם 2 בשתי עבירות.

2. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהכרעת הדין מיום 23.02.21. בתמצית יצוין, כי ביום 25.10.18 סמוך לשעה 15:30 הגיע צוות בילוש, שכלל שלושה בלשים, לביתו של נאשם 1 על מנת לעצור את בנו הקטין (להלן: "הקטין") בחשד לביצוע עבירה מסוג פשע שבוצע זה מקרוב. מאחר והקטין לא נכח בבית, ביקשו השוטרים מבני המשפחה ליצור אתו קשר ולעדכנו כי הוא נדרש להתלוות לשוטרים לחקירה. נאשם 1 הודיע לשוטרים כי הוא יסע להביא את בנו הקטין, והשוטרים שנכחו במקום המתינו בכניסה לבית.

3. בסמוך לשעה 17:20, הגיעו נאשם 1 והקטין לבית, כשבאותה עת התגודדו בכניסה לבית מספר אנשים, בניהם עומר זענין, בנו של נאשם 1 (נכדו של נאשם 2). בשלב זה, השוטרת ולנטינה ביקשה לערוך חיפוש בתיקו של הקטין והקטין מסר את התיק לידיה. בתום החיפוש, הודיעה השוטרת ולנטינה לקטין שהוא עצור והודיעה על תפיסת התיק ותכולתו, כולל הטלפון הנייד של נאשם 1 שהיה בו. בתגובה, ניסה נאשם 1 למשוך את התיק מידיה של השוטרת

ולנטינה, והחל לצעוק ולהניף ידיו לעבר השוטרים ודחף ארבעה מהם. בהמשך, הוא נתן אגרוף בפניו של אחד מהם ופגע באפו. לאחר מכן, נאשם 1 ועומר דחפו שוטר נוסף, ושוטר שניסה למנוע מהם לעשות זאת, נפל והתדרדר במדרגות יחד עם נאשם 1 ונאשם 2, אביו של נאשם 1, שהגיע באותה עת למקום. בשלב זה, נאשם 2 התרומם על רגליו, ניגש לאחד השוטרים, הצמידו לקיר תוך שהוא אווז בחולצתו של השוטר סמוך לצווארו, ונתן לו אגרוף בפניו. לאחר מכן, ניגש נאשם 2 לשוטרים שעמדו בכניסה לבית ודחף את אחד השוטרים בגבו. בהמשך, לאחר מעצרו של נאשם 1, הוא התפרע בדרכו לתחנת המשטרה, ותקף את אחד השוטרים שהגיע לתגבר את השוטרים וללוות את נאשם 1 לתחנה, בכך שנגח עם ראשו בכתפו השמאלית.

4. הנאשמים כפרו במיוחס להם אך בסופו של יום, עדויות השוטרים נמצאו מהימנות ונתמכו בסרטון שתיעד את האירוע ובהודעות הנאשמים במשטרה.

5. יצוין, כי לאחר שמיעת פרשת התביעה, הגיעו נאשמות 3 ו-4 להסדר טיעון עם המאשימה, לפיו תוקן כתב האישום כשיוחס להן עבירה של תקיפת שוטרים לפי סעיף 273 לחוק, והן הודו במיוחס להן. בהמשך הושת עליהן עונש מאסר על תנאי וקנס בסך של 1,000 ₪. על נאשם 1 הושת עונש מאסר של 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך של 1,000 ₪.

גזר דין זה עניינו בדינו של נאשם 2 אשר יכונה להלן: "הנאשם".

תסקיר שירות המבחן

הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם ממנו נלמד אודות קורות חייו.

6. קצין המבחן ציין כי הנאשם שלל התנהגות אלימה כלפי השוטרים, אך לקח אחריות חלקית על מעשיו והביע חרטה על מעורבותו באירוע. לצד זאת ציין קצין המבחן, כי הנאשם מגלה אחריות רבה על בני משפחתו וכאשר הוא חושש לשלומם ולטובתם הוא עלול לפעול בצורה תוקפנית תוך קושי לבחון את השלכות מעשיו. לצד זאת צוין כי מדובר באדם בעל כוחות חיוביים, הפועל ככלל מתוך עולם ערכים תקין. ההליך המשפטי גרם לו להפנים את הבעייתיות שבהתנהלותו, גם אם באופן חלקי, ויש בו כדי להרתיע אותו בעתיד. בשל מצבו הרפואי וההשפעה הקשה שתהיה למאסר על נאשם זה כמו גם לשאר בני המשפחה, בא קצין המבחן בהמלצה להימנע מהשתת עונש מאסר ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד לצד קנס כספי שיבטא את חומרת המעשים.

טענות ב"כ הצדדים

7. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על האינטרסים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשמים. היא עמדה על כך שמדובר באירוע חמור במסגרתו ננקטה אלימות פיזית ומילולית כנגד שוטרים שבאו לעשות את מלאכתם. היא הוסיפה כי לא היה מדובר בתקיפה אחת כי אם באירוע מתגלגל, במסגרתו נאשם 1 תקף ששה שוטרים והנאשם שני שוטרים, כשאחד מהם הוכה במכת אגרוף בפניו. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם למעשי הנאשם הנע מארבעה

חודשים ועד עשרה חודשי מאסר. היא תמכה טיעוניה אלו בפסיקה.

8. ב"כ המאשימה טענה כי מהתסקיר עולה שהנאשם נוטל אחריות חלקית בלבד על מעשיו, שולל התנהגות אלימה כלפי שוטרים מלבד דחיפות, וטוען כי פעל מתוך הגנה על בני משפחתו. היא זקפה לזכות הנאשם את העדר עברו הפלילי ואת גילו המבוגר וביקשה למקם את עונשו בחלק התחתון של מתחם הענישה אך לא בתחתיתו. נוכח האמור, היא ביקשה להשית על הנאשם ארבעה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי ופיצוי לשוטר שנפגע ממנו.

9. מנגד הצביע ב"כ הנאשמים על כך שלא היה מדובר במעשה מתוכנן, כי אם באירוע קצר וממוקד, אליו נקלעו הנאשמים שעה שנאשם 1 הוכרח - כך לדבריו - להביא את בנו, ובמקום שהמשטרה תפעל לזמנו לחקירה היא ביכרה את הדרך של פריצה לבית המגורים, דבר שהביא להתלהטות הרוחות.

10. לדבריו, מדיניות הענישה העולה מפסיקת בתי המשפט במקרים עם נסיבות דומות נעה משל"צ ועד מספר חודשי מאסר בפועל.

11. הוא הצביע על כך שלנאשם אין עבר פלילי חרף גילו המתקדם, 71. הוא ציין כי הנאשם גם נפגע בעצמו באירוע, כשרגלו נשברה, וכי מדובר באדם חולה שנוטל תרופות באופן תדיר. לכן, טען, יש להשית במקרה זה עונש שאינו כולל מאסר גם לא בעבודות שירות.

דין והכרעה

12. תקיפת שוטרים כתגובה לניסיון לביצוע פעולות שיטור כעיכוב ומעצר, הינה חמורה ביותר, לא רק בהיותה מכוונת נגד גופו של אדם וההעבירה שלאלימות, אלא בעיקר משום שיש בהקריאת תיגר על הרשות, הממלאת את תפקידה כחוק ועל סמכותם ומעמדם של שוטרים העסוקים במילוי תפקידם בהשלטת הסדר, במניעת עבירות ובלכידת עבריינים (ראו אך למשל: ע"פ 4263/98 **בולוס לואבנה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 9.07.98); ע"פ 7255/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.10.08)). לא בכדי קבע המחוקק עונש מינימום לצד עבירה זו.

13. במקרה זה מדובר בהתנהגות שנועדה למנוע את פעולת השיטור וכללה דחיפות של מספר שוטרים לא מבוטל וכללה מכות אגרופ לפניהם של שניים מהשוטרים. מאידך, האלימות לא גרמה נזק גופני למי מהשוטרים. מעשים אלו יש בהם כדי לקעקע את סדרי השלטון והמשפט והם מחייבים ענישה משמעותית. ככלל, לא ניתן להסתפק במקרה זה בענישה צופה פני עתיד בלבד. מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו נע ממאסר קצר שיוכל שירות בעבודות שירות ועד למספר חודשי מאסר מועט לריצוי בפועל לצד עונש מותנה וקנס או פיצוי למתלונן במקרים המתאימים.

מכאן לנאשם.

14. הנאשם, יליד 1950, כיום בן 71, נשוי ואב לשמונה ילדים, הוא נעדר עבר פלילי. הוא לקח אחריות חלקית על מעשיו והביע חרטה על מעורבותו באירוע, כשלצד זאת שלל אלימות כנגד שוטרים. קצין המבחן ציין כי מדובר באדם בעל כוחות חיוביים, הפועל ככלל מתוך עולם ערכים תקין. ברם, תחושת האחריות שהוא חש כלפי בני משפחתו עלולה להביא אותו לפעול בצורה תוקפנית כשהוא חושש לפגיעה בהם.

15. מהאמור עולה כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של המתחם, ולהשית עליו עונש מאסר בעבודות שירות. דא עקא, שהממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם כמי שאינו כשיר לביצוע עבודות שירות מסיבות בריאותיות. הנאשם חלה בסרטן, ואת הטיפול עבר בסמוך לביצוע העבירה, הוא גם נושא קוצב לב מזה כשמונה שנים. לצד זאת הוא סובל ממספר מחלות נוספות ובעיות אורתופדיות והוא זקוק לסיוע בתפקוד היומיומי. בנסיבות אלו, איני סבור כי יהיה נכון להשית על הנאשם עונש חמור בדמות מאסר בפועל. זאת, בשים לב לגילו, העדר עבר פלילי, ומצבו הבריאותי. למעשה, מצבו הבריאותי של הנאשם מצדיק במקרים מיוחדים אף חריגה ממתחם העונש ההולם (ראו: ע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.12.15); ת"פ (מחוזי-ים) 17250-10-15 מדינת ישראל נ' בראשי (פורסם בנבו, 30.06.16)), ובוודאי שיש במצב הרפואי כדי להצדיק אי השתת עונש חמור יותר מזה שהוא היה מקבל אלמלא מצבו הבריאותי הקשה, בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. כפי שציין קצין המבחן, התרשמותו היא כי להליך המשפטי השפעה הרתעתית על הנאשם, והשתת עונש צופה פני עתיד משמעותי תהווה, כך יש לקוות וכך נראה שיהיה, מחסום משמעותי מפני הישנות מעשים מעין אלו.

בשים לב לכל האמור, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם הנאשם יעבור עבירת אלימות כנגד שוטרים או עובדי ציבור במהלך שלוש השנים הבאות החל מהיום.

ב. 3 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם הנאשם יעבור עבירת אלימות במהלך שלוש השנים הבאות החל מהיום.

ג. קנס בסך של 1,000 ₪ אשר ישולם עד ליום 1.04.22.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' אדר ב' תשפ"ב, 09 מרץ 2022, במעמד המתייצבים.